

SCENARIUSZ ZAKOŃCZENIA SZKOŁY PODSTAWOWEJ PRZEZ UCZNIÓW KLAS SZÓSTYCH

W dniu dzisiejszym otrzymaliśmy świadectwa ukończenia szkoły podstawowej. Ukończyliśmy pierwszy etap podróży, która z czasem zaprowadzi nas w dorosłe życie, życie na własny rachunek. Cieszymy się, że są z nami w tym uroczystym dniu zaproszeni goście: Dyrekcja szkoły, grono pedagogiczne, pracownicy szkoły, rodzice, koleżanki i koledzy z klas młodszych. Cieszymy się z obecności tych wszystkich, którzy pomagali nam przejść kruchy most nad rwącą rzeką wiedzy. Trudno uwierzyć, że tak szybko upłynęło sześć lat nauki. Były szczęśliwe dni z piątkami i szóstkami – wtedy szliśmy lekko jak motyl. Ale zdarzało się, że kroczyliśmy ciężko jak słoń, kiedy nie udało się klasówka lub się czegoś nie nauczyliśmy. W chwilach radosnych i smutnych byli z nami nauczyciele. I to do nich przede wszystkim kierujemy gorące słowa podziękowań. Drodzy Nauczyciele, po raz przyszliśmy do szkoły podstawowej, Tym razem po to, aby Wam serdecznie podziękować za trud, opiekę i za przekazaną wiedzę.

Szczere i gorące podziękowania należą się najpierw naszym pierwszym wychowawcom uczącym nas w klasach I – III. Dziękujemy za trzy wspaniałe lata nauki i zabawy, które mogliśmy przeżyć wspólnie z Państwem. To Wy przekazaliście nam podstawy wiedzy. Nauczyciście nas pisać, czytać i liczyć. Dzięki temu mogliśmy rozpocząć nowy etap nauki.

Wiersz

Jesteś moim przyjacielem
Jak podmuch, który uspokaja, lecz nie usypia,
Jak brat, który poprawia, lecz nie upokarza,
Jak oko, które śledzi, lecz nie osądza,
Jak ręka, która prowadzi, lecz nie ciągnie na siłę,
Jak oaza, która pokrzepia, lecz nie zatrzymuje,
Jak serce, które kocha, lecz nie zatrzymuje,
Jak czułość, która chroni, lecz nie podporządkowuje.
Dziękujemy Wam za to.

Teraz chcemy serdecznie i gorąco podziękować naszym wychowawczyniom. Dziękujemy za trzy lata pracy wychowawczej i przygotowanie nas do nauki w gimnazjum. Z całego serca dziękujemy za wybaczenie naszych błędów. Dziękujemy także za pomoc w rozwiązywaniu naszych problemów, za słowa pochwały i krytyki oraz za to, że zawsze były Panie z nami. Jesteśmy wdzięczni za wszystko, co Panie dla nas zrobiły.

Wszystkim pozostałym pracownikom szkoły, pani pedagog, paniom z biblioteki, z sekretariatu, pani pielęgniarce, opiekunom świetlicy serdecznie dziękujemy za opiekę nad nami i okazywaną nam pomoc w różnych sytuacjach.

Przed sześciu laty, pełni obaw przekraczaliśmy próg pierwszej klasy. Byli z nami wtedy nasi rodzice, których mocno trzymaliśmy za rękę. Dziś dziękujemy im za wszystko to, co do tej pory otrzymaliśmy od nich. Za dar życia, za miłość, którą nas otaczają. Dziękujemy rodzicom za to, że zawsze byli z nami. I podczas chwil radosnych i wtedy, gdy nam coś się nie udało. Kochani Rodzice dziękujemy z wszystko.

Z okazji ukończenia przez nas szkoły podstawowej, postanowiliśmy powspominać szkolne dzieje. Pierwszy etap naszej kariery w szkole to nauczanie początkowe.

Piosenka (melodia „Gdy dzwoneczek...”)

Gdy dzwoneczek się odezwał, biegliśmy do szkółki,
By się uczyć różnych rzeczy, pracować jak pszczołki.
Dostaliśmy ładną klasę, zajęliśmy miejsca,
Ale takich rozrabiaków nikt nie mógł okiełznać.
Pani Zdzisia i pan Mariusz chętnie nas uczyli,
Byśmy wiedzę tak potrzebną dobrze utrwalili.
Czytać, pisać oraz liczyć każdy z nas potrafił,
Do „Dzieciaków z klasą” bez trudu by trafił.

Z dziecięcego wieku szybko wyrosliśmy i z dumą przeszliśmy do klasy czwartej. Rozpoczęliśmy tak zwane nauczanie systematyczne.

Aby uzyskać jak najlepsze oceny w nauce, stosowaliśmy różne metody przyswajania wiedzy – (nie zawsze aprobowane przez nauczycieli) od długotrwałego nocnego wkuwania, aż do starannego przygotowania doskonałych ściąg. Czasem można było skorzystać z pomocy koleżeńskiej.

Ale nie sama nauką się żyło. Były też odlotowe dyskoteki, wygrane mecze, wspaniałe ogniska nad zalewem w Radzynch i nad stawem w Witkowicach no i oczywiście niezapomniane wycieczki.

W czwartej klasie dotarliśmy do początków naszego państwa na Lednicy, zwiedziliśmy też miasto Kopernika – Toruń.

W klasie piątej obserwowaliśmy, jak przesuwają się wydmy w Łebie, a także usiłowaliśmy zrozumieć „kaszubską” mowę.

Jako szóstoklasiści pojechaliśmy do Kotliny Kłodzkiej zdobywać szczyty górskie, takie niezbyt wysokie, głównie z powodu niedoskonałości kondycyjnej naszych pań wychowawczyń. W drodze powrotnej było trochę problemów z zejściem, Ale jakoś szczęśliwie „sturlaliśmy” się. Na tej wycieczce nikt już nie tęsknił za domem ani też nie wysyłał rozpaczliwych SMS-ów do domu.

Kończymy nasze wspomnienia. Z żalem żegnamy kochaną podstawówkę. Teraz pozostaje nam już tylko myśleć o przyszłości czyli o dalszej nauce w gimnazjum. Wszyscy wiemy, jak ważna jest w życiu każdego człowieka przyjaźń. Pamiętajmy, że „Najpiękniejsza przyjaźń istnieje między ludźmi, którzy wiele od drugich oczekują, ale nigdy... nie żądają”. W szkole podstawowej zawarliśmy wiele przyjaźni. Mamy nadzieję, że przetrwają one wiele lat. Żegnamy się znaną piosenką o przyjaźni, a na zakończenie nasi koledzy zagrają na flażoletach.

Wszystkim zebrany na naszej uroczystości życzymy wspaniałego wakacyjnego wypoczynku i miłych wrażeń po trudach całorocznej pracy.

Aleksandra Napierała

